

ved det Løfte eller halvvejs Løfte, der er givet i Dag.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal væsentlig indskrænke mig til at bringe min Tak dels til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn), dels til de øvrige Talere, som have givet Lovforslaget deres Tilslutning. Jeg maa dog tage Afstand fra den Bemærkning af den første Taler, at jeg skulde have opgivet Haabet om nogen Sinde at se en Betænkning fra Forsvarskommissionen.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) fremførte nogle Indvendinger mod Forslaget. Han mente, at det rent regnskabsmæssigt set var forkert, og at man skulde bære sig saaledes ad, at Indtægterne af solgt Materiel skulde gaa ind i Statskassen, og at Udgifterne skulde opføres paa Finansloven. Ja, det er netop det, der sker. Indtægterne gaa ind i Statskassen, og Udgifterne gaa ud af den, og paa Statsregnskabet blive selvfølgelig begge Ting anførte. Jeg tror heller ikke, at det er en Fremgangsmaade, som praktiske Folk ville tage Afstand fra. Jeg tror, at enhver praktisk Mand vil bære sig ad paa samme Maade; naar han opgør sit Regnskab, vil han paa dette skrive, hvilke Indtægter han har i Aarets Løb ogsaa ved Salg af gammelt Materiel, om han har solgt saadant, og hvilke Udgifter han har, og det er akkurat den Fremgangsmaade, der anvendes, hvis Lovforslaget vedtages. Jeg ser derfor ikke, at der i Virkeligheden kan anføres regnskabsmæssige Indvendinger mod Lovforslaget.

Dernæst ankede det ærede Medlem over, at Tegningerne til Kasernen ikke bleve forelagte dels ham, dels de øvrige ærede Medlemmer. Jeg er taknemmelig for, at det høje Ting vil føre Lovforslaget igennem saa hurtigt som muligt uden Udvalgsbehandling, ogsaa fordi det er nyttigt for mig at have Tiden til Raadighed, ikke alene for Anskaffelsen af Undervandsbaaden, men ogsaa for hurtigst muligt at begynde Bygningen af Kasernen. Jeg tror, at Arbejdsforholdene ere saadanne, at det er til Gavn, at man tager fat paa de ofenfentlige Arbejder, som der kan tages fat paa, saa hurtigt som muligt. Tegningerne staa til Disposition. Rigsdagens Bureau har alle Tegningerne over Kasernen, og ethvert Medlem kan gøre sig bekendt med dem. Der er ikke herfra for mig ytret Ønske om at faa et sagkyndigt Foredrag af Løjtnant Aarestrup, som er den Mand, der særlig er vor sagkyndige paa dette

Omraade, men hvis et saadant Ønske fremkommer, kan det ogsaa lade sig gøre uden Nedsættelse af Udvalg. Hvis det ærede Medlem gerne vil have dette sagkyndige Foredrag, kan han meget godt faa det. Jeg tror ogsaa, at det var paa Foranledning af det ærede Medlems Meningsfæller, at Finansudvalget i Folketinget ønskede dette sagkyndige Foredrag, og de fik det selvfølgelig, da de udtalte Ønske derom.

Det ærede Medlems Bemærkning om Luftskebe skal jeg ikke opholde mig synderligt ved. Kun skal jeg sige, at det interesserer mig, at det synes, som om der er i Færd med at opdukke et Vaaben, som Socialdemokratiet særlig kaster sin Kærlighed paa.

Harald Jensen: Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) udtalte, at det glædede ham, at der fra Socialdemokratiet var givet et Løfte eller halvvejs Løfte om, at det, naar vi en Gang skulde den Vej at bygge Luftskebe, vilde støtte den Sag. Jeg maa berøve det ærede Medlem dette Haab. Jeg sagde udtrykkelig straks, at jeg var imod Krig baade i Luft og under Vandet — i det hele taget mod al Krig.

Naar jeg henstillede, at denne Sag blev nærmere undersøgt i et Udvalg, var det ganske naturligt, fordi vi her i Landstinget ikke have haft nogen som helst Lejlighed til at gøre os bekendt med, hvad det egentlig er, vi købe, hvad vi faa for vore Penge. Det have vi jo slet intet Begreb om. Jeg har aldrig i mine Dage set en Undervandsbaad, og jeg er temmelig sikker paa, at vistnok meget faa have Begreb om, hvorledes et saadant Skib ser ud.

Den højtærede Forsvarsminister siger, at den anvendte Regnskabsmaade er ganske naturlig. Det maa jeg bestride, det er den ikke. Det er saadan en Slags Byttehandel, man gør med sig selv, og det er efter min Mening en i regnskabsmæssig Henseende ganske ejendommelig Maade at gaa frem paa. Den naturlige Maade er ganske selvfølgelig den, at man sælger, hvad man har at sælge, hvad der kan udrange-res, eller hvad man i øvrigt ikke har Brug for, og fører det til Indtægt, og at man, aldeles uafhængigt af, hvad man faar for disse Ting, køber de Ting, som man har Brug for og fører dem til Udgift. Det er ogsaa ganske ejendommeligt, at medens den Slags Ting ellers altid findes paa Finansloven, skyder man her en saadan særlig Lov ind og foretager en særlig Slags Bytte-